

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ", ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΓΙΑΤΙ ΦΟΒΟΥΜΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

(Ένα περίεργο άρθρο της "Αν Χάρντιγκ για την εύθυμη ιδιωτική ζωή της)

«Α μέρα, ένας δημοσιογράφος του Χόλλυγουντ ήρθε και με θρήκε στο σπίτι μου και μ' επέβη άνακριτου μου ζήτησε να του διηγηθώ τους έρωτές μου. Τι περίεργος άνθρωπος! Ξάπλωσε αναπαυτικά στην πρώτη πολυθρόνα που είδε μπροστά του, έβγαλε το «τυλό του κι άρχισε να γράφει μουρμουρίζοντας:

—Υψος πέντε πόδια. Μαλλιά ύπεροχα, ξανθά. Όμιλία γοητευτική. Μάτια έκφραστικά. Πλαστικό σώμα.

—Μά τι πάθατε; τόν ρώτησα κατάπληκτη. Θέλετε να σας φέρουν ένα ποτήρι νερό; Κάνει σήμερα τοση ζέση!

—Εύχαριστώ, μου άπάντησε. Είσατε πάρα πολύ καλή μαζί μου. Άν δε αυτή ή καλωσύνη σας διαρκέση ακόμη πέντε λεπτά, θα μπορέσω να πετύχω τη συνέντευξή σας.

Έβγαλε το ρολόι του και τ' άκούμπησε δίπλα του ο ένα τραπέζι. Η ώρα ήταν έξη παρά πέντε. Έγώ περίεργη δέχτηκα τη συμφωνία του για να δω τι θα προφτάση να με ρωτήσει σ' αυτά τα λίγα λεπτά της ώρας που μου ζήτησε να του παραγώσω. Κ' ή άνακρισία άρχισε.

—Τι ώρα κοιμάστε;

—Πάντα μετά τις δώδεκα. Μ' άρέσει να ξενυχτώ, να χορεύω και να πίνω σαμπάνια. Δέν μεθάω ποτέ κι' όταν πτώ δυο μποτίλιες χορεύω καλύτερα πάνω στο τραπέζι του κέντρου.

—Μεθάει κάθε θράβυ με δυο μποτίλιες σαμπάνια! σημείωσε γρήγορα ο γρήγορος ο άθεοφοβος άνακριτής μου.

—Ποιός σας τό είπε; τού φώναξα θυμωμένη. Μη γράφετε, δτι θέλετε!...

—Μέ συγχωρείτε, αλλά για να χορεύη κανείς πάνω στο τραπέζι, πρέπει να είναι στο κέφι. Και για να είναι κανείς στο κέφι πρέπει να είναι μεθυσμένος.

Αυτή ή παρατήρησίς του ήταν άσωτή. Άφησα λοιπόν τις διαμαρτυρίες και δέν θέλησα να τόν ξαναδιακόψω. Και τήν άλλη μέρα διάβασα τήν άκόλουθη συνέντευξή μου στις έφημερίδες:

«Η μίς "Αν Χάρντιγκ είναι μία από τις καλύτερες "θεντέτες" και τις πιο ώμορφες τού Χόλλυγουντ.

—Εύχαριστώ, ψιθύρισα και κωττάχτηκα με φιλαρέσκεια στον καθρέφτη μου. Έλεγε τήν άλήθεια!

Άγαπάει όλα τα σπόρ, συνέχιζε ή συνέντευξις, κι' έχει μία μεγάλη άσπασμια στο γκόλφ δέν πάει στη θάλα της άν δέν γυρίσει με τή συντροφιά της όλα τα νυχτερινά κέντρα του Χόλλυγουντ και χορεύει περιόφημα ρούμπικ πάνω στα τραπέζια τών υπόρ. Αυτές τις στιγμές είναι τόσο γοητευτική, που τρελλάινει τούς θαμώνες τών κέντρων. Οι έρωτές της διαρκούν όσο τό μεθύσι της. Εί' άλλοι τούς έφημεριοι και ποτέ δέν έχουν τραγικό τέλος. Δέν άγαπάει τούς αισθηματικούς άθροπούς κι' όταν καταλάβη δτι κανείς από τούς φίλους της άρχισε να τήν άγαπάη, τόν άποφύγει και προσπαθεί να τόν κινή να ανέλθη. Δέν είναι μία «μοιραία» γυναίκα. Είναι ένα κορίτσι τών σπόρ που τού άρέσει τό μπόξ και τό κολύμβημα. Όλα τ' άθλητικά σωματεία τού Χόλλυγουντ τήν έχουν επίτιμο πρόεδρό τους. Κάθε χρόνο δέ διοργανώνουν διάφορες συναντήσεις για να διασκεδάσουν τόν ώμορφο «άστέρα» που λατρεύει τόσο τόν άθλητισμό. Μιά φορά ώστόσο, ή "Αν είχε μ' έναν άπ' αυτούς τούς άθλητάς μία πολύ περίεργη ιστορία: Οι άθροπιοι τών πυγμαχικών ρίγκ θά θυμούνται θέβαισα τόν Μπίλυ Χόρτον, τόν πρωταθλητή της μίγας (έρος τού μπόξ που δέχεται τήν κατηγορία τού άθλητού). Ο Μπίλυ αυτός ή-

ταν ένας από τούς πιο καλούς φίλους της "Αν Χάρντιγκ. Τόν έλεπετε στα σαλόνια τού μεγάρου της, στην αίθουσα άναμωνης τού «στούντιο» και στα ιδιαίτερα διαμερίσματά της να παίξει μπόξ με τόν ώμορφο «άστέρα». Μία μέρα έξαφανίστηκε. Κ' ύστερ από ένα μήνα παρουσιάσθηκε με δεμένο τό κεφάλι και τό δεξί χέρι του. Στους φίλους του που τόν ρωτούσαν, έλεγε δτι είχε πέσει άπ' τή μοτοσυκλέττα του κι' είχε σπύθ ως έκ θαύματος από θέβαιο θάνατο. Αυτό όμως ήταν ένα μεγάλο ψέμμα! Ο Μπίλυ Χόρτον έσπασε τό κεφάλι του, πέφτοντας μία νύχτα από τή θεράντα της θύλας της "Αν Χάρντιγκ στον κήπο της κατά πολύ περίεργο τρόπο. Ίδου τί μας διηγήθηκε ή ίδια:

—Ένα θράβυ, καθώς γυρίζα με τόν Μπίλυ στον σπίτι για τό σουηθισμένο μάς τών τριών γυρών, τόν είδα δτι ήταν ύπερβολικά μελαγχολικός. Περπατούσε δίπλα μου με σκυμμένο κεφάλι σαν να θασανιζόταν από μία πολύ σοβαρή σκέψη.

—Τι έχεις, Μπίλυ; τόν ρώτησα με συμπάθεια. Μήπως σέ πειραζει ή σαμπάνια;

—Νόου, ντάρλινγκ! μου άπάντησε. Πονάει ή καρδιά μου.

—Θά είνε κανέναν νευρικός πόνο, τού είπα. Κάνε μερικές κινήσεις τών χεριών και πάρε μία βαθεία άναπνοή να σου περάσση.

«Εκείνος άρχισε να κλαιη σαν πειδί και γονάτισε μπροστά μου.

—Πάμε να με θασανίξω, Χάρντιγκ, μου είπε με παράπονο. Δέν καταλαβαίνεις λοιπόν πόσο σ' άγαπώ;

«Κτύπησα τό κουδούνι και είπα στον ύπνρέτη μου που παρουσιάστηκε άμέσως:

—Ετοίμασε ένα ντουξ για τόν μίστερ Χόρτον.

—Μά σβτε αυτό τό λουτρό καλύτερμε τήν κατάστασί του.

«Όταν ξαναφάνηκε μπροστά μου είχε πάλι τό ίδιο μελαγχολικό ύφος και δάγκωνε τά χείλη του για να μη κλάη. Κατάλαβα τότε, δτι ή κατάσταση που ήταν πολύ σοβαρή. Η άρρώστια του ήταν άθέρραπτη.

—Μπίλυ, τού είπα λυπημένη, προδώσει τή φίλια μου! Δέν θέλω να σέ ξαναδώ μπροστά μου. Άντιο...

Κι' έφυγα από τό σαλόνι. Μά ο πυγμαγός είχε τρελλαθή από τήν άπελπισία του. Και χωρίς να ξέρη τί κάνει, άνοιξε τήν πόρτα της θεράνας κι' έπεσε στον κήπο για να σκοταθή. Τόν άθλιο! Μου χάλασε τά λουλούδια μου! Φαντασθήτε, δτι μου έσπασε τις καλύτερες τριανταφυλλίες μου! Γι' αυτό από τότε δέν θέλησα να τού ξαναμιλήσω.

Αυτή ήταν ή ιστορία τού άτυχου Μπίλυ Χόρτον και της "Αν Χάρντιγκ

«Η ώμορφη θεντέττα δέν άγαπάει ποτέ της έναν άνδρα. Προτιμά να παίξη γκόλφ παρά να μιλή για έρωτα. Ένα έκλεκτό γεύμα τήν συγκιεί περισσότερο από ένα φιλί. Και μία δυνατή γροθιά της είναι πιο εύχαριστη από ένα χάδι. Θά έλεγε κανείς δτι αυτός ο «άστέρων» που είναι ξετρελλαμένος με τά σπόρ, φοβόσται τόν έρωτα. Άλλά τί τήν έχει κάνει να τρέμη στο άκουσμα μίας τρυφερής λέξεως; Αυτό ήταν ένα υυστήριο, τό οποίο στα πέντε λεπτά της συνεντεύξεός μου δέν μπόρεσα να τό δια φωτίσω.»

—Μάλιστα, κύριε δημοσιογράφε, ψιθύρισα μόλις διάβασα τό άρθρο τού ρεπόρτερ. Τά γράφετε περιφραμα, αλλά να είστε θέβαιος δτι και τρία χρόνια να μ' άνακρινάτε δέν θά μαθαίνατε τό μυστικό μου. Έχετε δίκιο. Φοβόσται τόν έρωτα. Έγώ όρκισθή να μη ξαναγαπήσω στη ζωή μου. Κι' ο λόγος είναι άπλοδύστατος: Έκενός π' άγάπησα φάνηκε κακός μαζί μου και με κορόιδεψε:

«Ήιουν μόλις είκοσι χρόνων, όταν ένοιωσα τήν καρδιά μου να ύποφέρει από άγάπη. Στο σπίτι μας έργάζταν ταχτικά ο άδελφός μίας φίλης μου της Κλαίρης Μάλμπρο, της μεγάλης τότε χορεύτριας

Η Αν Χάρντιγκ

πού θριαμβεύει στο Μπροντγουαίη. Ήταν ένα πολύ ώμορφο παιδί, και, δώ που τ'ά λέμε, ήταν λιγάκι ανόητος, όπως όλοι οι ώμορφοι άνδρες! Μά κείνη την εποχή αυτό δέν μ' ενδιέφερε καθόλου. Άγαπούσα τόν Μάλμπορ τόσο πολύ, πού δέν μπορούσα νά κοιμηθώ τή νύχτα από τή σκέψη του. Οί γονείς μου πού μ' έβλεπαν διαρκώς άφηρημένη, άρχισαν ν' ανησυχοῦν γιά τήν ύγεία μου. Με πήγαν λοιπόν σ' έναν γιατρό γιά νά μ' εξετάσει. "Άλλά, φυσικά, δέν μου βρήκε τίποτε.

»Η μίς "Άν, τούς είπε, είνε πολύ καλά στήν ύγεία της. Μα πρέπει γρήγορα νά παντρευθί.

»Θά πάρω τόν Μάλμπορ, δήλωσα κατηγορηματικά στούς γονείς μου. Άγαπήμαστε και θά ζήσομε! εὐτυχημένοι.

»Εκείνοι όμως είχαν πολύ διαφορετική γνώμη γιά τήν απόκατάσταί μου:

»—Ο Μάλμπορ, μου είπαν, είνε καλός, μά είνε πολύ νεός ό κόρη. Γι' αυτό θά σέ παντρεύομε με τόν μίστερ Κέλερ, τόν πλούσιο έμπορο τής συνουκίας.

»Έγώ όμως δέν τόν ήθελα τόν Κέλερ αυτόν ούτε ζωγραφιστό. Άναγκάστηκαν τότε νά ψάξουν γιά νά μου βροῦν έναν άλλο γαμπρό. Συγχρόνως μου πέρασε από τόν νοῦ ή σκέψη νά δοκιμώ τόν Μάλμπορ άν μ' αγαπάει πραγματικά. Μία μέρα λοιπόν πού τόν συνάντησα, τού είπα με λυπημένο ύφος ότι θα παντρευόμου. Τόν είδα ότι άναστατώθηκε κι' έφυγε σαν τρελλός από κοντά μου. "Όταν ξαναγύρισε, έσαστούσε ένα πιστόλι στα χέρια του.

»Θέλω νά σκοτωθώ μπροστά σου, μου είπε, γιατί δέν μπορώ νά ζήσω χωρίς έένος!

»Καί στήριξε τό πιστόλι στόν κρόταφό του. Έγώ φοβήθηκα τόσο πολύ, ώστε λιποθύμησα από τόν τρόμο μου. "Όταν συνέληθα, βρήκα δίπλα στό κρεβάτι μου τόν Μάλμπορ! Αυτό του φάνηκε παράενο:

»—"Ότε δέν σκοτώθηκες; τόν ρώτησα.

»—Τί κουτό κορίτσι πού είσαι! μου άπάντησε γελώντας. Δέν είδες λοιπόν ότι τό πιστόλι ήταν άδειο κι' ότι ήθελ' άπλώς νά σε φοβίσω; Κι' έπειτα νομίζεις ότι μπορεί τόσο εύκολα κανείς ν' αυτοκτονήσει;

»Ένοιωσα άμέσως τόσο άηδία μέσα μου γι' αυτόν τόν άνθρωπο, ώστε τόν συχάθηκα και δέν θέλησα νά τόν ξαναδώ. Μ' από τότε έχω συχαθί και τόν έρωτα. "Όταν άκούω νά μου μιλάν γι' άγάπη, θυμάμαι χωρίς νά τό θέλω τόν Μάλμπορ και με πιάνει νά τέτοια λύσσα, πού μου έρχεται νά πνίξω τόν άνθρωπο πού λέει ότι με λατρεύει.

»Αυτό είνε τό μυστικό μου, κυρία δημοσιογράφε, και γι' αυτό φοβάμαι τόν έρωτα. Άν μου ζητούσατε λίγα λεπτά τής ώρας άκόμη εκείνη τή μέρα τής συνεντεύξέως σας, ίσως θά μπορούσα νά σάς τό έλεγα. Τώρα όμως δέν θά τό μάθετε ποτέ. Και γι' αυτό πας παρακαλώ νά μήν ζητιμένετε. Καταλάθετε.»

ΑΝ ΧΑΡΝΗΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Ή κυρία (με πικρία, ύστερα από ένα καυγαδάκι με τόν άνδρα της).—Καμμιά φορά ό άνδρας μου με μεταχειρίζεσάν νά ήσμουνα ή ύπηρετρία του.

Ή ώραία ύπηρετρία (με λεπτό χαμόγελο).—Δέν μπορώ νά πώ τέτοιο πράγμα!...

Μεταξύ φιλενάδων :

—Ο άρραβωνιαστικός μου, από τήν πρώτη στιγμή που με γνώρισα, με βρήκε ώμορφη, θελκτική, χαριτωμένη...

—Και θά κάνης άντρα σου έναν άνθρωπο ό όποιος από τωρα άρχίζει νά σου λή...φρέμαστα;

Εϋσεβής πόθος :

Έκείνη.—Κι' άν τυχόν βρεθώ μακριά σου, άγάπη μου, θά μ' άγαπάς;

Έκείνος.—Τότε άκριβώς θά σ' αγαπάω σαν τρελλός!

Στό σχολείο. Μάθημα ύγεινης.

Ό δάσκαλος.—Τά γέλια τί προκαλούν στόν άνθρωπο;

Ό μαθητής.—Τό πάχος, κύριε.

Ό δάσκαλος.—Και τό πάχος, τί προκαλεί;

Ό μαθητής.—Τά γέλια τών άλλων!...

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Δέν μπορώ νά καταλάβω τή δύναμη τού έρωτος, τού έρωτος σας. Γιατί, καθώς ξέρω, έρωτα ονομάζουν μά ιδιοτροπία δίλογον ήμερών, μά πρόσκαιρη ένωση, πού δέν έχει κανένα ισχυρό δεσμό, ένα αίσθημα άλλων ταπεινό, μά ψυχρή συνήθεια, μά ρομαντική φαντασιοπληξία. Ένας πόθος, τόν όποιο γρήγορα διαδέχεται ή άηδία.

Βολταίρος :

Ό έρωτας είνε τό μεγαλύτερο αγαθό, πού έδωσε ό Θεός στούς άνθρώπους.

Λαμαρτίνος :

Ό έρωτας δέν πιάνει διά τής βίας στις καρδιές.

Φενελλών :

Σαν τήν πεταλούδα, πού μετά από τό ένα λουλούδι στό άλλο, έτοιμά ό άνδρας πλησιάζει πότε τή μία και πότε τή άλλη γυναίκα. Για τόν άνδρα ό έρωτας δέν είνε λατρεία, άλλα ένα χορηγητό παιχνίδι. Ό άνδρας, χωρίς νά τόν κατηγορήσομε κι' αυτό, αγαπά, περνά και έξανά. Για τή γυναίκα όμως ό έρωτας είνε ένα μεγάλο δράμα, τό όποιο άναποδογυρίζει τήν ύπαρξή της. Παραδίδεται στό παρηγόρι τής άγάτης και παραδίνει κι' όλόκληρη τή ζωή της.

Κόμηςσα ντε Τρουαίρ :

Ή ένόιασημα τών κοριτσιών είνε ένας πόθος αμώστου, μιστός γιά διαρκώς. Άν τόν πηράξει τό αντηριώδες θέλημα, πού έχει τό ήθος, πρίν γίνει τέλεια γυναίκα, πρίν γνωρίσει τόν άνδρα.

Μ. Γκόρχο :

Στόν έρωτα, όπως και στή μαγειρική, ή νοστιμάδα ξαεργάζεται από τό...άτακότερο!

Α. Μπρόσέ :

Ή γυναίκα δέν μπορεί νά ξέρη άν αγαπά πραγματικά έναν άνδρα, πρίν τού παραδοθί. Αυτό είνε μά αλήθεια τραίερα, άλλα αλήθεια πάντα.

Α. Λορμάν :

Στόν έρωτα ποτέ κανείς δέν ξέρει άν είνε κύριος ή σκλάβος.

Α. Κέντ :

Ή νύχτα είνε τό βασίλειο τών νυχτερίδων, τών κλεπτόν και τών γυναικών.

Ντιντερό :

Ποιος μπορεί νά καταλάβη τις γυναίκες; Το χωριόέό τους διαφέρει τό βλέμα τους κι' ό τόπος τής φρονιάς τους άναμειχτείς ιδέες μας κι' άλλους πάλι προσπονόνται ότι δέν καταλαβαίνουν και τί τίό αλλά πράγματα.

Λεφοντάν :

Στόν έρωτα ή καλύτερη φωτίζει, άλλα δέν θεμαίνει. Μοιάζει, δηλαδή, στήν περίπλοκη αλήθ, με τόν χειμωνιάτικο ήλιο.

Α. Κιά :

Ό έρωτας στήν καρδιά ενός άνδρος είνε μεγάλο φυτό.

Β. Ούγκο :

Πρέπει νά παραδεχτοίμε ότι πραγματικά είνε πολύ μεγάλη ή άδυναμία τών γυναικών, αφού έπί αιώνας τώρα τόν έμεταλλεύονταί ό άνδρες, χωρίς νά ξανατίετα.

Μ. Σάνδη :

Ή άρετή τής άσχημής γυναίκας είνε πλοσηνή με τό μίσος πού άσθανεται έναντίον τής άουραίας.

Σαίξπηρ :

Ό έρωτας είνε μά συνεχής και αδιάσπαστη αίσιαδα άπάτης και παρεξηγήσεων. Ή γυναίκα είνε θύμα τού άνδρος, ό άνδρας τής καρδιάς του θύμα, ή καρδιά τών αισθήσεων και ή αισθήσεις, τέλος, θύμα τών νόμων τής φύσεως.

Έτιέν Ρέβ :

Δέν υπάρχει φροδοδέστερο έγκλημα γιά τόν άνδρα από τό νά περιφρονη και νά κακολογή τις γυναίκες.

Γυδίκό Ρητό :

Ή ένωση τού άνδρος και τής γυναίκας χωρίς έρωτα, είνε τό πιο φρικτό τερατούργημα, γιατί αντίτίθεται στή φύσ και στούς νόμους της.

Γυδίκό Ρητό :

Ή γυναίκα δέν λέει ψευδαια...μόνον όταν δέν μιλάει.

Μπ. Σώ :

